

gama®

Colț Alb

adaptare după
Jack London

Wildul, cu întinderea sa nesfârșită de gheață, era o lume pustie, unde singurătatea bântuia pădurile și povârnișurile munților, în căutarea celor mai plăpânde semne de viață. Doar vântul încerca, din când în când, să domolească liniștea apăsătoare, dar amorțea repede din cauza înghețului, iar viața nu apuca să-și statornească legile. Soarele părea să nu zâmbească niciodată și se

ascundea devreme în spatele nopții polare, fără să-i pese că wildul, în absența luminii dătătoare de viață, devinea tot mai rece și mai sălbatic.

Și totuși, la marginea pădurii de molid, pe malurile înghețate ale apei, doi bărbați se încumetau să înfrunte vitregia

iernii, însotiti de șase câini înhămați la o sanie. Se îndreptau spre Fortul McGurry, cărând, într-o cutie lungă de lemn, un tovăraș răpus de îngheț. Mergeau abătuți,

fără să vorbească nimic. Unul din ei, Bill, părea foarte neliniștit și, când un urlet prelung, venit din urma lor, săgetă

văzduhul, se opri și se întoarse către tovarășul său.

— Ne-au luat urma, Henry! Lupii se țin acum după noi! Mă tem că nu vom apuca să ajungem întregi la fort!

— Ești un fricos, Bill! Dacă ți-e frică, ești pe jumătate mâncat! Ține minte ce-ți spun: pe jumătate mâncat! Mai bine ajută-mă să ridicăm tabăra. Se lasă întunericul.

Cei doi bărbați abia apucaseră să facă focul, când văzură în jurul lor, prin întunericul tot mai dens, o mulțime de perechi de ochi care îi priveau fără să clipească. Apoi, într-un cor sinistru,

Azi este prima zi de școală.
Vacanța a trecut repede, așa
cum un vis frumos pierde la primele raze
de soare ale dimineții. Am mers cu mama
la școala Bănești ca să mă înscriu la clasa
a treia. Era astăzi prima zi de școală
și nu aveam loc să trecem.

Cuore

Părinții își adaptă după
Edmondo de Amicis

fii să iuteasca pasul,
grăbiți să ajungă

la timp pentru a le

cumpăra ghiozdane,

caiete și cărți.

Azi este prima zi de școală. Vacanța a trecut repede, aşa cum un vis frumos pierde la primele raze de soare ale dimineții. Am mers cu mama la școala Baretti, ca să mă înscriu la clasa a treia. Era atâtă îngrămădeală, încât abia aveam loc să trecem.

Părinții își zoreau fiilor să iutească pasul, grăbiți să ajungă la timp pentru a le cumpăra ghiozdane, caiete și cărți.

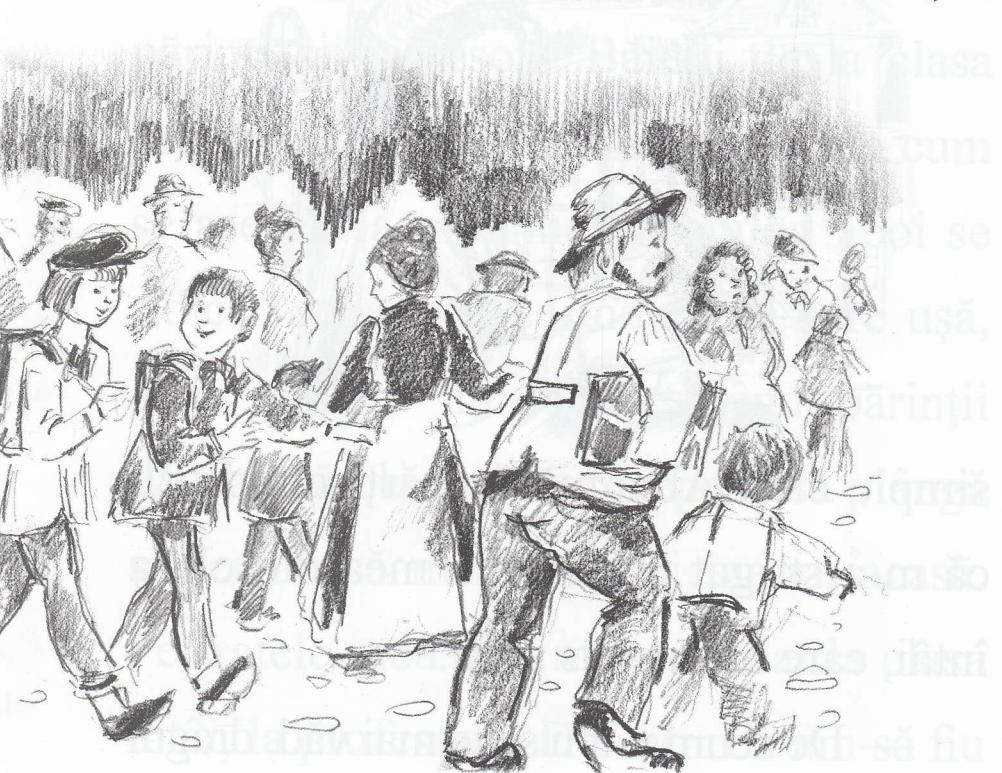

Mergeam și eu, fără prea mare tragere
de inimă, pentru că încă mă gândeam
la zilele însorite și fără griji petrecute

la țară. Profesorul meu dintr-o două, cu
părul roșcat și zburlit, mereu vesel și plin
de viață, mă salută la intrare.

Deci, dragă Enric, putem spune că ne-am despărțit pentru totdeauna, nu-i aşa? Tu vei merge la clasa a treia, la

etajul doi, iar eu voi rămâne aici, cu noii mei elevi de clasa a doua.

M-au încurcat vorbele lui, pentru că

râde niciodată. Mă gândeam câtă muncă și câte examene mă așteptau în cele nouă luni de școală și simțeam că mă cuprinde descurajarea. Dar știam că mama o să mă ajute la lecții și nu mă mai simțeam atât de singur.

După ore, mama mă aștepta afară, zâmbitoare. Mă întrebă:

— Cum a fost, Enric, prima zi de școală?

gama®

Morcoveață un băiat cu părul
roșcat și cu față plină de pistriui.

El e mezinul familiei și trebuie deseori să
facă treabă în locul lui Felix, fratele său
mai mare, sau în locul Ernestinei, sora
lui. Dar să sa doamna Lepic nu răspună
nicio săptămână la invitația lor.

Morcoveață

păsărilor adaptare după
din nou cecinașii

se răstește nervoasă
doamna Lepic. Felix,
mamă, nu mergi tu să
o închizi?

Jules Renard

Morcoveață e un băiat cu părul roșcat și cu fața plină de pistriu.

El e mezinul familiei și trebuie deseori să facă treabă în locul lui Felix, fratele său mai mare, sau în locul Ernestinei, sora lui. Maică-sa, doamna Lepic, nu îi spune niciodată pe nume.

— Ușa cotețului păsărilor a rămas din nou deschisă! se răstește nervoasă doamna Lepic. Felix, mamă, nu mergi tu să o închizi?

Nu! răspunde Felix.

— Ernestina? Te duci tu?

— Nu, mamă, e prea întuneric afară.

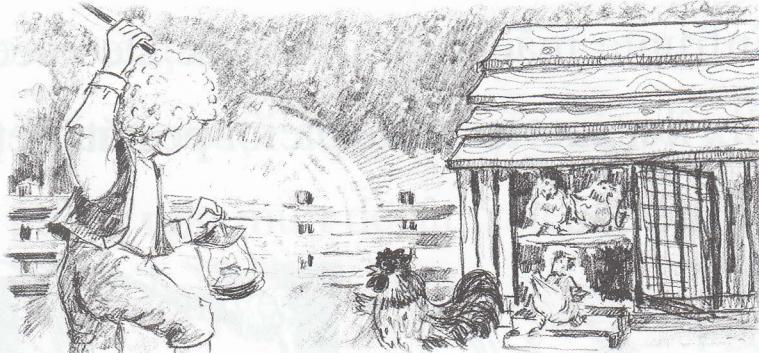
Mi-e frică.

— Doamne, că proastă-s! bate din palme doamna Lepic, ca și cum și-ar fi amintit deodată ceva. Morcoveață!
Du-te și închide ușa la găini!

— Da' mi-e frică, e noapte...

Auzi la el! se ridică amenințătoare doamna Lepic de pe scaun. Marș afară și închide ușa!

După ce închise uşa la găini, cu o privire victorioasă, Morcoveaţă intră din nou în casă și așteaptă să fie felicitat de toată lumea pentru curajul lui. Însă, de pe scaun, doamna Lepic îi spune:

— De acum înainte, tu ai să închizi găinile în fiecare seară, Morcoveaţă!

Felix nu are prea mare considerație pentru Morcoveață. E prea slab în fața maică-sii și îndură toate ocările fără să o înfrunte măcar cu o vorbă. De aceea, Felix îl ia mereu peste picior pe nătăflețul de frate-său.

— Băieți, strigă domnul Lepic, azi mergeți cu mine la vânătoare! O singură pușcă vă ajunge la amândoi!